

VOORWOORD

In 2008 heb ik tientallen meiden gered uit handen van loverboys en pooiers. In 2010 is dit in de landelijke media groots uitgepakt (waaronder in het programma *Netwerk*), waarna ik vervolgens regelmatig gevraagd werd voor filmrollen. Tijdens deze opnames leerde ik vele acteurs, producenten en regisseurs kennen. Allen waren ze enorm nieuwsgierig naar mijn ervaringen en enkelen zagen er zelfs een docu of film uit ontstaan.

Eind 2023 kreeg ik te horen dat ik een spannende openhartoperatie moest ondergaan en bijna gelijktijdig vond ik ALLE documenten, notities van gesprekken en uitgevoerde missies, e-mails en schrijven van slachtoffers terug. Mappen die ik altijd als verloren had bestempeld en zoek waren geraakt. Maar, het lag allemaal op zolder – en in uitstekende conditie.

Dit boek heb ik in de aanloop naar mijn operatie helemaal zelf geschreven en bevat MIJN ervaringen met 1) de ouders, die helemaal ten einde raad waren; 2) de slachtoffers die ik bevrijdde, opving en begeleidde; 3) de loverboys die door mij op hun flikker kregen; 4) de rechercheurs en andere personen waar ik mee samenwerkte; en 5) mijn teamleden, die me in ALLES ondersteunden.

Dank aan Robert A. Jansen, die mij ertoe heeft aangezet om te BLIJVEN schrijven en Gineke Krejenzang, mijn fantastische vriendin en partner die mij in die tijd volledig heeft ontzorgd.

MELODY

23.24 uur: Het is dinsdagavond en ik zit samen met een maat van me in mijn Chrysler Voyager. We rijden wat kriskras door Alkmaar en daarna richting Obdam. We achtervolgen een zwarte VW met daarin Melody en haar 'vriend', de pooier. Onder de VW hebben we twee dagen eerder een peilbaken geplaatst, zodat we alle bewegingen van de auto via mijn mobiel kunnen bekijken. Momenteel rijdt de VW ongeveer tweehonderd meter voor ons. Ze hebben niets in de gaten.

De vader van Melody had me gebeld om 20.15 uur. Ze was 'm gepeerd, zoals ze zo vaak deed de laatste tijd. "Marcel, wil je alsjeblieft komen ...? Melody is weer weg ... Ik weet zeker dat ze weer met die klootzak op pad is." Melody is een jonge meid van zeventien jaar die het slachtoffer is geworden van een loverboy. Niet een zelfstandige loverboy, maar eentje die 'werkt als loopjongen' voor een grote sexclubeigenaar. Die eigenaar heeft een aantal boys, voor allerlei hand- en spandiensten. En die boys (loverboys) zijn absoluut geen lovers. Ofwel, ze wordt al dik een jaar mishandeld, verkracht en tot prostitutie aangezet. Haar rug zit onder de littekens van riemstriemen, uitgedrukte sigaretten in nek, gezicht, handen enzovoort. Ook heeft ze borderline ontwikkeld, want ze snijdt zichzelf in haar onderarmen.

Drie weken geleden leerde ik de vader van Melody kennen. Ik kwam bij hem thuis. Hij vertelde dat hij een maand eerder bedreigd was door de vriend van Melody. In zijn achtertuin. Mes op de keel, paar klappen in zijn gezicht en in de buik ... "Vanaf nu is Melody van mij," had hij gezegd. "Als je de politie belt, snij ik je kop eraf!" Een handlanger van de vriend liet een vuurwapen zien en zei: "Luisteren of ik ga je

poppen.” De vader was ten einde raad, zat aan de oxazepammetjes en had een burn-out. Bij de politie had hij zijn verhaal gedaan. Niet als aangifte, maar als notitie in een journaal. Dit omdat hij bang was voor represailles jegens hem, zijn zoon of zijn dochter.

De VW rijdt een soort carpool/parking op en stopt naast een reeds stilstaande Audi. Melody stapt uit de VW en stapt in de Audi op de bijrijdersstoel. “Bingo!” zei Ferry stillletjes naast me. Dit was het moment waarop we hebben gewacht. Heterdaadje! Ik rijd rustig richting de auto’s. Ferry is van de bijrijderskant naar de achterbank gekropen en ligt plat, als ik zodanig aan kom rijden dat ik beide auto’s vastzet als ik stop. De loverboy komt gelijk uit de auto stappen met een dikke joint op de lip. Ik doe het raampje open en roep naar hem: “Dacht dat hier een voetbalclub was?” Gelijk stap ik uit en zeg mompelend: “Verdomme, wat moet ik pissen.”

De loverboy blijft een beetje beduusd bij de auto staan, kijkt me niet aan, maar probeert wel een stoere houding aan te nemen. Ik sta nu nog geen twee meter van hem af en zeg: “Heb je misschien een vuurtje voor me?” Dit terwijl ik net doe of ik mijn sigaretten zoek in mijn broekzakken. De loverboy loopt nu op mij af om me op afstand te houden en/of om mij een vuurtje te geven, waarop ik hem gelijk een smerige uitschakelingscombinatie geef: low kick boven de knie, tweemaal vlakke hand in gezicht en knietje op de ribben. Hij ligt krioelend op de grond. Ondertussen is Ferry de auto uit gestoven en loopt versneld richting de bestuurder van de Audi. Ferry opent de deur, trekt de gast uit de Audi en smijt ’m op de grond (met z’n broek nog onder z’n knieën).

Ondertussen fouilleer ik de loverboy op eventuele wapens terwijl hij naar adem snakt. Hij ligt op de grond in een foetushouding. Blijkt dat hij niks op zich draagt, behalve zakjes wiet en hasj. Melody begint te gillen en krijsen. Ze is enorm geschrokken en bang. Ik open de deur en zeg op rustige toon tegen haar: “Je vader heeft mij gebeld omdat

hij bezorgd was om je. Kom, ik breng je naar huis.” Ze zat halfnaakt in de auto met alleen een kort rokje aan. Ik pak haar bloesje en beha, geef het haar en ik pak haar bij haar arm. “Kom, we gaan ...”

Met grote ogen in haar hoofd kijkt ze naar de loverboy die nog steeds ligt te kreunen, stapt over hem heen en loopt met me mee naar mijn auto. Ferry sleept ondertussen de Audi-bestuurder in de blote kont over de grond mee naar de loverboy. “Allebei op de knieën en handen op je hoofd. Nu!” Ondertussen pakt Ferry een mes en zegt: “Als ik een van jullie weer zie, dan snij ik diegene de strot door. Begrepen!?” En hij schopt de Audi-gast minimaal een zwaar gekneusde rib.

23.50 uur: Ferry rijdt en ik zit op de achterbank met Melody en stuur een sms’je naar de vader dat Melody in goede handen is. Melody is doodsbang en kruipt helemaal in een hoekje. Ik zeg: “Hi Melody, wij zijn vrienden van je vader en je broertje. Ik ben Marcel en dat is Ferry. We hebben van hen gehoord dat het helemaal niet zo goed met je ging. Ook heb ik contact gehad met je school en je mentor, die zich ook zorgen maakten om je.”

Melody ratelt paniekerig: “Nou krijgen jullie ook nog problemen met hen. Jullie hadden dit niet moeten doen. Ze maken me dood. Ze maken mijn broertje dood. En mijn vader ... Ik durf niet meer naar school, hoor. Brengen jullie mij naar huis?? Ik ga echt niet naar huis. Nee, ik wil eruit. Laat me eruit.” Melody begint steeds wilder te doen.

Ik zeg: “Rustig maar, Melody, ik heb alles voor je geregeld. Ook met je school. We brengen je naar een veilige plek in het oosten van het land. Niemand vindt je daar.” Melody is stil, snikt de hele tijd en geeft zich blijkbaar aan mij over. Ze zit met het gezicht tegen het raam, kijkend in de duisternis.

Woensdag 14.00 uur. Ik word gebeld vanuit opvangcentrum Salida: Melody heeft uitgeslapen tot een uur of elf en tussen de middag met

EXTRACTIE SUBJECT: CHELSEA

Dinsdag 21.45 uur: Ik ben met Lieke en Antonie **onderweg naar Den Bosch**. Lieke leest tijdens de rit onderstaande voor.

Casus: Chelsea, vijftien jaar. Tilburg. Vanaf haar twaalfde in de prostitutie. Loopt vaak weg van huis. Tussentijds opgenomen geweest bij Asja, maar kan niet meer terug. Bureau Jeugdzorg beschouwt haar als ernstig getraumatiseerd, door alles wat ze heeft meegemaakt. Behandeling is dringend nodig. School: Chelsea durft niet naar school. Daarom zal gekeken worden hoe Chelsea de school weer kan oppakken, gezien het feit dat ze leerplichtig is.

Achtergrond: Chelsea is op jonge leeftijd – eerste klas van het voortgezet onderwijs, in contact gekomen met een Marokkaans meisje in een vriendengroep en op haar twaalfde meerdere malen verkracht door een jongen van 21 jaar, ook Marokkaan, genaamd: Hamza en heeft gezien hoe hij meerdere meisjes in het huis in elkaar had geslagen en getrapt. Chelsea is niet echt fysiek mishandeld geweest, maar wel ernstig bedreigd, zoals regelmatig haar keel dichtgeknepen terwijl ze met de rug tegen de muur, deur of op de grond zat, zodat ze bijna flauw viel en geen kant op kon.

Soms had hij in zijn andere hand een vlindermes en dreigde hij haar haar neus en oren eraf te snijden. Soms ook met de punt van het mes vlak voor haar ogen. Vanaf haar dertiende is ze vaak verkracht geweest door mannen die (misschien) bekenden waren van hem. Ook zijn er filmpjes van haar gemaakt tijdens seksactiviteiten, waarop alleen zij te zien was. De vader heeft die filmpjes ook gezien. Ze is

dat gekke ding, haha! Op jullie mobieltje zit een abonnementje, die heb ik ook voor het eerste jaar al betaald. Daarover dus ook geen zorgen.” Ik zie dat de meiden op willen staan om mij te bedanken en zeg: “Blijven zitten jullie, het is GOED zo. Heb alleen wel een mega droge mond, dus een kopje koffie zou wel lekker zijn ...”

Nadat de meiden gezamenlijk in de woonkamer zitten, komt Lieke bij me en vraagt: “Marcel, ben je al opgeschoten met de zaak van Ilonka?” Ik zeg: “Steven is er wel een tijdje druk mee geweest. Heb zelfs een gesprek gehad met een ex-politieman die een verhaal afstak dat z’n weerga niet kent. Maar zonder aanwijsbare uitbuiting kan ik niet zoveel. Die gast, die haar verkracht heeft, je weet wel, die zoon van die chef ... Tsja, hij zal ’t wel gedaan hebben, maar ik heb niks tastbaars.” Ze zegt: “Ik heb de moeder onlangs nog weer gesproken. Ze was helemaal ontdaan. Ze belde me en ze zei dat ze dingen naar m’n mail heeft gestuurd. Heb er een paar uitgeprint. Lees maar.”

Tekst van Ilonka:

- Een jongen die me hele leven in een paar maanden onderuit schopt ... in &^\$#@ relatie aangifte moeten doen, KUT KLOTE CORRUPTIE agenten, deden #@\$%* **omdat de vader van dat hoerenjong één of andere hoge pief was bij de politie** *^%\$# eens weten ... Het liefst had ik die gozer aan z’n ... te schande ge%\$#@*. Niemand mag dat ooit overkomen! KUT KLOTE CORRUPTIE agenten hadden hem dus ingelicht (**m’n pa is ook een corrupte agent, snoefboezerie hing bij &^\$#@ de geluidsboxen** van Elvis, zo binnen **mijn** handbereik in het nachtkastje van vreemde.
- ... Maar ik besef het alleen niet zo, het meeste heb ik al wel verwerkt, sommige dingen nog niet. **Zo durf ik niet altijd en alleen** de dk in of alleen naar het dorp, bang om die jongen weer tegen te komen. De politie doet er geen fuck aan. Mooier zelfs, er was een aanklacht tegen mij vanwege laster en smaad. Ik zou